

પ્રાકૃતિક ખેતીમાં આચછાદનનું મહત્વ અને ફુલાદા

ડૉ. પ્રતિક પી. જાવિયા, ડૉ. જે. બી. ડોબરીયા, ડૉ. સાગર એ. પટેલ
શ્રી બિપીન એસ. વહુનિયા, શ્રી હર્ષદ એ. પ્રજ્ઞપતિ

પ્રાકૃતિક કૃષિ એટલે શું?

આપણાં પાક અને વક્ષ – છોડની વૃદ્ધિ માટે અને ઈરછીત ઉપજ લેવા માટે જે કઈ સંસાધનની જરૂર પડે તેની આપૂર્તી માનવ નહીં કરશે, પરંતુ ઈશ્વર કરશે.

પ્રાકૃતિક કૃષિના નિયમો:

1. બગારમાંથી કઈ પણ ખરીદીને ખેતરમાં નાખવાનું નથી.
2. જે કઈ પણ સંસાધનની જરૂર હોય તેની નિર્ભિતી કારખાનામાં કરવાની નથી પરંતુ પોતાના ઘરે અથવા ખેતરે કરવાની છે.
3. સંસાધનનિર્માણ માટેનો કાચો માલ પણ બગારમાંથી ખરીદવાનો નથી, આપણા ખેતર, ઘર અથવા ગામમાંથી જ લાવીશું.
4. જે કોઈ સંસાધન આપણે ઉપયોગમાં લેશું તે જુવ, જમીન, પાણી અને પર્યાવરણને નુકશાન ન કરતા હોવા જોઈએ.
5. મુખ્ય પાકનો ખર્ચો આંતરપાક/સહ પાકના ઉત્પાદનમાંથી નીકળી જવો જોઈએ અને મુખ્ય પાક ચોખા નફામાં રહે તેવી રીતે પાકના વાવેતરનું વ્યવસ્થાપન કરવું.

પ્રાકૃતિક ખેતીના પાંચ આધાર સ્તર્ભ

1. જુવામૃત
2. બીજામૃત
3. આચછાદન
4. વફસા (ભેજ)
5. જંતુનાશક શાસ્ત્રો

આચછાદન (મલ્યીંગા):

જમીનની ઉપરની સપાઠીને ટાકવાને આચછાદન (મલ્યીંગા) કરેવામાં આવે છે. આચછાદન જમીનની સજીવતા અને ઉર્વશા શક્તિને બચાવવા માટેનું કાર્ય કરે છે. જેનાથી સુક્ષ્મ વાતાવરણનું નિર્માણ થાય છે તથા દેશી અગ્નિસીયા ઉપરની સપાઠી ઉપર આવી હુંગાર (કાસ્ટ) કાઢે છે. જેથી જમીનમાં જુવ દ્વારાનું નિર્માણ થાય છે. એટલે કે જમીન મુલાયમ

અને ફળદુપ બને છે. આ માટીમાં દરેક પ્રકારના જુવાણુંઓની સંખ્યા તુરેત વધે છે. આ જુવાણુંઓને ગરમી, ઠંડી, અતિવૃદ્ધિ, વાવાળોડું અને અન્ય ખરતાથી બચાવવા માટે આચછાદન (મલ્યીંગા) ની જરૂરિયાત રહે છે. આચછાદનના પ્રણ પ્રકાર છે.

૧. મૃદા આચછાદન – આંતરખેડ

માટીમાંથી ૩૬ ડીગ્રી ઉચ્ચ તાપમાને કાર્બન ઉડવાની શરૂઆત થાય છે. ઉપરાંત ભેજ પણ હવામાં ઉડવાનું શરૂ કરી દે છે. એકદમ ગરમી અથવા ખુલ ઠંડી ને કારણે જમીન કુલે અથવા સંકોચાય છે. જેનાથી જમીનમાં તિરાડો પડે છે. આ તિરાડોમાંથી ભેજ બાખીભવન દ્વારા હવામાં જતો રહે છે. તેનાથી જમીનમાં ભેજ ઓછો થાય છે અને જમીનમાં જુવાણું તથા છોડના મૂળને ભારે નુકશાન થાય છે. આ નુકશાન ઘટાડવા માટે જમીનને હળવું ખેડાણકરવામાં આવે છે, જેને મૃદા આચછાદન કરે છે. જમીનની ખેડ બળદ સંચાલિત હળ અથવા ઓછા વજનવાળા ટ્રેકટર સંચાલિત રોટાવેટરથી કરવામાં આવે છે. કારણ કે હલકા સાધન વડે ખેડ કરવાથી જુવાણુંઓને નુકસાન થતું નથી.

૨. કાષ આચછાદન – સુરું આચછાદન

પાકની વચ્ચેની ખાલી જમીનની સપાઠીપર વનસ્પતિના અવશોષોનાં આવરણ (મલ્યીંગા) ને કાષ આચછાદન કરે છે.

વનસ્પતિનાં અવશોષોનું મલ્યીંગાએ શ્રેષ્ઠ નિંદામણ નાશક પદ્ધતિ છે. નીંદણનાં બીજને અંકુરિત થવા માટે સુર્યપ્રકાશ જરૂરી છે, પરંતુ આપણે જમીન પર વનસ્પતિનાં એવશોષોનું આવરણ કરવાથી સુર્યપ્રકાશ મળતો નથી. જેથી નીંદામણનાં બીજ અંકુરિત

થઈ શકતા નથી. આ રીતે નીંદણનું નિયંત્રણ કરી શકીએ છીએ. આચછાદનથી ભેજના આણુઓ પણ ઉડતા નથી અને જમીનમાં ભેજ પણ રહે જેના કારણે જમીન જીવંત બની જાય છે.

કાઢ આચછાદન પવનની ગતિને ઘટાડે છે. આમ જમીનમાં ભેજ વધુ જળવાઈ છે. આચછાદન વરસાદની ગતિને ઘટાડે જેથી જમીન પર ખાડા પડતા નથી અને ભેજ વહી જતો અટકે છે. વધારે ગરમીમાં ભેજને જળવી રાખવા આચછાદન ખૂબજ મહિત્વનું કામ આપે છે. ખુબ જ ગરમીને લીધે ભેજ કાર્બન ડાયોક્સાઈડ બનીને હવામાં ઉડી જાય છે જેના કારણે સરેરાશ તાપમાનમાં વધારો થાય છે.

કોઈ વર્ષમાં દુષ્કાળ આવે તો પણ કાઢ આચછાદન હવામાંથી ભેજ લઈ છોડને સુરક્ષિત રાખે છે. જ્યારે આપણે એકદળ અથવા દ્વિદળ પાકના અવશોષોને જમીનની સપાઠી પર આચછાદન (મલ્ટીંગ) કરીએ તો જમીનમાં જીવ દ્રવ્યનું પ્રમાણા જળવાઈ રહે છે. જીવ દ્રવ્યની હાજરીથી જમીન ફળદ્રુપ બને છે. આ કારણે કુદરતી દુષ્કાળના સમયમાં પણ પ્રાકૃતિક કૃષિ ખીલે છે. એટલે કે સારું ઉત્પાદન આપે છે કારણ કે જીવ દ્રવ્ય મૂળનો ખાદ્ય બંડાર હોય છે. મૂળ જીવ દ્રવ્યમાંથી પોષકતત્વો લે છે અને પાકના શરીરમાં સંગ્રહિત કરે છે.

૩. સજીવ આચછાદન/લીલું આચછાદન – આંતરપાક અથવા મિશ્ર પાક

પ્રાકૃતિક ખેતીમાં હંમેશા આંતરપાક અથવા મિશ્ર પાકની વાત કરવામાં આવે છે, ખેતીમાં જ્યારે મુખ્ય પાકની બે હોળ વચ્ચે રહેલ ખાલી જગ્યામાં અન્ય કોઈ ગોળા પાક વાયેતર કરવામાં આવે તેને આંતર – પાક પદ્ધતિ કહે છે. આ પદ્ધતિ દ્વારા બે હોળ વચ્ચે રહેલ ખાલી જગ્યા આંતર પાક વડે ઢંકાઈ જાઈ છે.

જ્યારે આપણે જમીન પર સજીવ આચછાદન કરીએ છીએ એટલે કે મિશ્ર પાક અથવા આંતરપાક લીધા પછી પાકનાં અવશોષોને જમીનમાં ભેગવી દઈએ

તો તેમાં રહેલા પોષક તત્ત્વો જમીનમાં ઉમેરાય છે. જે પાક લઈ શકે છે. આંતર પાકના ઝડપી વિકાસના કારણે જમીન પર સીધો સૂર્યપ્રકાશ આવતો નથી જેથી નીંદામણનો વિકાસ શરૂઆતથી જ રંઘાઈ જાય છે. કઠોળ વર્ગના પાકો આંતરપાક તરીકે લેવાથી તેના મૂળ દ્વારા હવામાનો નાઈટ્રોજન જમીનમાં સ્થાપે છે, જે મુખ્યપાક ના વિકાસમાં ઉપયોગી બને છે.

એક સાથે જ્યારે આપણે અનેક પાક લઈએ તો પાકોની વિવિધતાને લીધે આપણા પાક પર મધ્યમાખી આવે છે અને પરાગ સિંચનનું કાર્ય કરે છે, જેને લીધે ફ્લીનીકરણ થતાં પાક ઉત્પાદન વધે છે.

આપણે કુદરતી ખેતીમાં નીંદણનો નાશ કરતા નથી પરંતુ મુખ્ય પાક કરતા નીંદણ છોડનો વિકાસ થવા ન દઈએ તો મુખ્ય પાક અને નિદામણનાં છોડ વચ્ચે કોઈ સ્પર્ધા રહેતી નથી.

સજીવ આચછાદન કરવા માટે પાકનું વ્યવસ્થાપન કેવી રીતે કરવું ?

- જો મુખ્ય પાક એક દળ હોય તો સહપાદિ દળ લેવો, અને જો મુખ્ય પાક દ્વિ દળ હોય તો સહ પાક એક દળ લેવો.
- જો મુખ્ય પાકના મૂળ ઊંડા જતા હોય તો સહ પાકના મૂળ ઉપર રહે તેવો હોવો જોઈએ અને તેનું વિપરીત,
- સહ પાકની આચુ મુખ્ય પાક કરતા અડધી (૧/૨) અથવા શ્રીજા ભાગની (૧/૩) હોવી જોઈએ. જેમ કે મુખ્ય પાક ૧૮૦ દિવસનો હોય તો સહ પાક ૬૦ થી ૮૦ દિવસનો હોવો જોઈએ.
- સહ પાકની ઊંચાઈ એટલી હોવી જોઈએ કે જેથી તેની છાયા મુખ્ય પાકના પર્ણ પર ન પડે જેથી સૂર્ય પ્રકાશ લેવા માટે દરીફાઈ ન થાય.
- સહ પાક ઝડપથી વધે અને જમીનને ટાંકી દે તેવો હોવો જોઈએ.
- જો મુખ્ય પાક વધારે સૂર્ય પ્રકાશની જરૂર પડે તેવો હોય તો સહ પાક ઓછો સૂર્ય પ્રકાશની જરૂર પડતી હોય તેવો હોવો જોઈએ.
- જો મુખ્ય પાક ઝડપથી વધે તેવો હોય તો સહ પાક ધીમી ગતિથી વધે તેવો હોવો જોઈએ.
- મુખ્ય પાકને જો પર્ણ ખરતા ન હોય તો સહ પાકના પર્ણ ખરતા હોય તેવો જોઈએ.

આચછાદનના સામાન્ય ફાયદા:

- માટીની ભેજ ધારણ શક્તિ વધારે
- અળસિયા અને સુક્રમજીવોને કામ કરવા માટે સુક્રમ પર્યાવરણ પૂરું

પાડી અન્ય પશુ-પક્ષી થી રક્ષણ આપે.

- નિદામણાનું નિયંત્રણ કરે. જ્યારે આપણે રાસાયણિક ખાતરો આપણા ખેતરમાં નાખીએ છીએ ત્યારે આપણા પાકની સાથે સાથે નિદામણ પણ ખુબ ઝડપથી વધવા લાગે છે. તેજ રીતે જ્યારે છાણીયું ખાતર ખેતરમાં નાખીએ છીએ જેમાં નિદામણના અનેક બીજ હોય છે જે માંથી ઘણાની સુસુપ્ત અવસ્થા ક વર્ષ સુધીની હોય છે જેથી પાણી મળવાથી તેઓ વર્ષો વર્ષ અંકુરીત થયા કરે છે. નિદામણના બીજ આપણા ખેતરમાં બે રીતે આવતા હોય છે એક તો જમીનમાં ખાતર અથવા પાણી દ્વારા અને બીજું હવાના માધ્યમથી, જ્યારે આપણે કાઢ આરણાદન કરીશું ત્યારે આ બીજના અંકુરણની સૂર્ય પ્રકાશ ન મળવાથી તેનો નાશ થાય છે અને હવામાંથી આવતા બીજને માટીનો સંપર્ક થતો નથી તેથી તેનો પણ નાશ થાય છે. આમ આરણાદન એ સારામાં સારું નિદામણ નાશક છે.
- હુમસના કણ ખુબ જ હલ્કા હોય છે જે વરસાદના પાણી અથવા હવાથી થતા માટીના ધોવાણ દ્વારા અન્ય જગ્યાએ જતા રહે છે, આરણથી નથી આ ધોવાણ રોકી શકાય છે.
- વાફસાનું નિર્માણ કરે છે.
- હુમસ નિર્માણના કાર્યમાં ખુબ જ અગ્યાત્યનો ભાગ ભજવે છે.
- જમીનમાં અનાવશ્યક ભેજ હોય ત્યારે જમીનમાંથી ભેજ શોષી હવામાં છોડી દે છે. પરંતુ જ્યારે જમીનમાં આવશ્યક ભેજનો અભાવ હોય ત્યારે કાઢ આરણાદન હવામાંથી ભેજને ખેંચી હુમસમાં સંગ્રહીત કરે છે.
- કાઢ આરણાદન ઉપર જ્યારે આપણે જુવામૃત નાખીએ છીએ ત્યારે આરણાદનના વિદ્યાર્થી કાર્બન ડાયોક્સાઇડ મુક્ત થાય છે જે પાણી સાથે પ્રક્રિયા કરી કાર્બોલિક એસીડ બનાવે છે જે માટીમાં રહેલા ક્ષારને તોડવાનું કામ કરે છે.
- જમીનને વારસાદના પાણી, અતિ ઠંડી, ગરમી અને હવાથી થતા નુકશાનથી બચાવે છે.

શૈક્ષણિક જીવિકામાં આરણાદનનું ભણણ અને છાણણા

કૃષિ વિજ્ઞાન કેન્દ્ર

નવસારી કૃષિ યુનિવર્સિટી

વધ્ય - ૩૯૪૭૩૦

Email:- kvkwaghai@nau.in

વર્ષ : ૨૦૨૧ - ૨૦૨૨